

Mál nr. 485/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Gildissvið váttryggingar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 29. desember 2025, ásamt fylgiskjali.
2. Athugasemdir V, dags. 15. maí 2026, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 12. september 2025 hafi orðið tjón á bifreiðinni A, en eigandi hennar er M, þegar hún hafi orðið fyrir skyndilegu höggi. Tekur M fram að hún sé ekki alveg viss um nákvæma orsök höggsins, en telji það hafa stafað af holu eða grjóti á veginum. Hafi hún strax eftir atvikið orðið vör við óeðlilegan smell eða hljóð í afturdrifinu. Þar sem engin sjáanleg skemmd hafi verið á yfirbyggingu hafi hún farið með A á tvö verkstæði þar sem hljóðið reyndist endurtekið og greinilegt. Fyrra verkstæðið hafi ekki getað staðfest uppruna hljóðsins en seinna verkstæðið, sem sé í eigu umboðsaðila viðkomandi bifreiðartegundar, hafi hins vegar metið hljóðið svo að það mætti rekja til afturdrifs bifreiðarinnar. Í greinargerð þeirra komi fram að þau telji að um bilun sé að ræða, þar sem ekki séu sjáanlegar skemmdir á bílnum, en taka þó sérstaklega fram að þótt engar ytri skemmdir séu sjáanlegar sé ekki hægt að útiloka að mikið högg hafi valdið tjóni. Þá er tekið fram í málskoti að aðspurður hafi umboðsaðili A svarað því til að engar upplýsingar lægu fyrir um það hvort sú bilun sem um ræðir sé algeng eða eðlileg. Telur M að V hafi túlkað framangreint mat verkstæðisins á ósanngjarnan hátt, þar sem það hafi valið að líta fram hjá þeim hluta matsins sem styðji bótaskyldu, án þess að framvísa gögnum sem hreki þá niðurstöðu.

Í athugasemdum V er tekið fram að í tjónstilkynningu sem borist hafi frá M 1. nóvember 2025 sé málsatvikum lýst með eftirfarandi hætti: „*A ferð austur fyrir fjall þann 12. september kom mikið högg undir bílinn sem væntanlega hefur verið vegna holu í vegi eða grjóts. Í framhaldinu var ég vör við smell við afturhjólin.*“ Þá komi fram í tilkynningunni að M hafi stöðvað bifreiðina í kjölfarið, en talið að um holu eða grjót hafi verið að ræða og að engar sjáanlegar skemmdir hafi verið á ökutækinu. Daginn eftir hafi smellir heyrst við afturhjólin. Fyrsta verkstæðið sem M hafi leitað til hafi ekki náð að greina vandann en á öðru verkstæði hafi komið í ljós að skipta yrði um afturmótor. Í fyrirliggjandi bilanagreiningu sem fylgi með málskoti komi skýrlega fram að verkstæðið taldi tjónið ekki vera afleiðingu af tjóni á bílnum, enda hafi ekkert sýnilegt tjón verið til staðar og um sé að ræða algenga bilun í legu. Telur V að þó verkstæðið hafi einnig sagt að ekki væri hægt að útiloka að mikið högg geti skemmt leguna færi það ekki sönnur á að ökutækið hafi í raun orðið fyrir höggi eftir holu eða grjót eða annað utanaðkomandi, en ekki að höggið hafi komið eftir að legan fór í rafmótornum sem sé algeng bilun. Þá tekur V fram að M ítreki í málskoti að hún sé ekki viss um nákvæma orsök höggsins, en telji það hafa stafað af holu eða grjóti á veginum. Það eitt og sér að högg hafi komið leiði að mati V ekki til bótaskyldu úr kaskótryggingunni, enda þurfi það að koma til vegna einhvers utanaðkomandi. V telur því bótaskyldu úr kaskótryggingunni ekki vera fyrir hendi, enda séu engar sýnilegar skemmdir á ökutækinu og verkstæði telji að um algenga bilun sé að ræða en ekki tjón sem rekja má sannarlega til höggs. V telur því ljóst að M hafi ekki tekist að sanna að umrætt högg hafi komið til vegna utanaðkomandi atviks, enda sé M sjálf ekki viss hvað gerðist. Þá telur V ljóst að ef umrætt tjón væri að rekja til höggs en ekki bilunar þá hefðu verið sýnilegar skemmdir á ökutækinu, t.a.m. á undirvagni eða dekkjum, en svo hafi ekki verið. M hefði því átt að stöðva ökutækið og ljósmynda vettvang í því skyni að reyna að færa sönnur á orsakatengsl og sýna aðstæður á vettvangi.

Álit.

Í 1. gr. skilmála sem giltu um kaskótryggingu A hjá V kemur fram að tryggingin bætir tjón á tryggðu ökutæki vegna skyndilegra og óvæntra utanaðkomandi atvika sem ekki eru sérstaklega undanskilin eða takmörkuð í skilmálunum. Aðila greinir á um það hvort framangreint skilyrði sé uppfyllt en M ber sönnunarbyrðina fyrir því að sú sé raunin. Í málinu liggur m.a. fyrir reikningur frá tilteknu

bifreiðarverkstæði þar sem sú skoðun er sett fram að umrædd bilun á A hafi ekki orðið vegna tjóns á bílnum. Í því sambandi er vísað til reynslu þeirra og þeirrar staðreyndar að ekkert sjáanlegt tjón hafi verið á A þegar hann kom þangað til bilanagreiningar/viðgerðar. Reyndar er einnig tekið fram að verkstæðið telur sig þó ekki geta útilokað neitt í þessum efnum, enda geti högg hafa skemmt leguna.

Þá liggur fyrir að M er ekki viss um nákvæma orsök höggsins, en telur það hafa stafað af holu eða grjóti á veginum. Auk þessa bendir nefndin á að í tjónstilkynningu tók M m.a. fram að hún hafi ekki stöðvað A þegar hún telur að hið meinta tjón hafi orðið. Það hafi svo verið á leiðinni heim daginn eftir sem hún hafi orðið vör við smelli við afturhjólin. Þegar horft er til framangreinds telur nefndin að leggja beri til grundvallar að M hafi ekki tekist að sýna fram að tjónið á A verði rakið til skyndilegs og óvænts utanaðkomandi atviks. Í ljósi þess er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr kaskótryggingu A hjá V.

Reykjavík, 19. júní 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir